

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۰۲ جون ۲۰۱۵

در افغانستان چه می گذرد؟

۲۷۹

بدترین خشونت ها علیه زنان در افغانستان اشغالی

در گزارشی که سازمان ملل به نشر رسانده، آمده که زنان در افغانستان اشغالی با موانع زیادی برای دسترسی به «عدالت» مواجه می باشند. این موانع را به نام «نارسائی هائی در نظام قضائی» از جمله فساد اداری، سوء استفاده از صلاحیت و موقعیت شغلی، حرفه ئی نبودن مسؤلان و همچنان فشار های فرهنگی و خانوادگی تشخیص نموده است. این گزارش به اساس مصاحبه با ۱۱۰ تن از زنانی صورت گرفته که در معرض خشونت قرار گرفته اند. از میان زنان مصاحبه شده، پنج درصد آنها دوسیه های خود را از طریق قضای به شدت فاسد دولت پوشالی کابل حل کرده که عوامل خشونت قسماً مجازات گردیده و باقی همه راه حل دیگری به نام «میانجیگری» را پیشه کرده اند.

با آن که وزارت نام نهاد زنان در دولت پوشالی از ۲۵ نوع خشونت علیه زنان نام برده و گفته که ۱۹ مورد آن در قانون منع خشونت علیه زنان جرم پنداشته می شود، اما دامنه خشونت علیه زنان در جامعه مستعمره و استبداد زده ما چنان بالاست که بر شمردن موارد خشونت علیه زنان به مراتب بالاتر از این تعداد است، تا جائی که زن در افغانستان نیمه فیودالی – مستعمره جزء از ابزار زندگی مرد شمرده می شود.

توهین، تحقیر، لت و کوب، سنگسار، گوش و بینی بریدن، اعدام های صحرائی، تجاوز گروهی، بد دادن، پرداخت حق میراث به اندازه نیم مرد، ازدواج زیر سن، حصار خانگی، پوشش غیر انسانی به نام حجاب، استعمال کلمات توهین آمیز مانند سیاه سر، عاجزه، کوچ و ده ها مورد برخورد غیر انسانی و ناشایست دیگر گوشه کوچکی از خشونت علیه زنان می باشد.

امروز افغانستان اشغالی یکی از بدترین کشور های جهان برای نه تنها زنان، بلکه انسان ها مخصوصاً توده های درد دیده و زجر کشیده افغان می باشد. هیچ نوع مصونیت کاری و زندگی وجود ندارد و روزانه ده ها زن، کودک، پیر و جوان افغانستان استعمار زده و استبداد زده توسط طرف های «جنگ» وحشیانه جاری به خاک و خون کشیده می شود. تغییر وضعیت ناگوار و ناهنجار کنونی در برابر زنان طبقات زحمتکش و ستمدیده و توده های تحت ستم کنونی زمانی امکان پذیر است که نیروهای انقلابی، استقلال طلب، آزادیخواه، پیشرو و مردمی با ایجاد جبهه واحد ضد اشغال و استبداد کنونی زیر یک چتر به منظور راه اندازی مبارزه استقلال طلبانه میلیونی گردهم آمده و با شکست اشغالگران و نابودی نیرو های جاسوس و وطنفروش کنونی، قدرت سیاسی را به دست گیرند. تا زمانی که نیرو های اشغالگر کنونی از خاک وطن چخ نگرند و کاخ استبداد ویران نگرند، رهائی از وضعیت فاجعه بار کنونی ناممکن می باشد.